

som er på dagsordenen, nemlig en ophævelse af de fire danske undtagelser, vil regeringen ikke diskutere, men man vil gerne diskutere alt muligt andet, som der ikke er nogen mulighed for at få på dagsordenen. Sådan er realiteterne. Det er udenomssnak!

Og så vil jeg blot tilføje vedrørende udvidelsen med Østeuropa: Enhedslisten har klart, stjerneklart, meldt sin politik ud. Vi har haft en hel folketingsdebat, hvor Enhedslisten blev udspurgt om det spørgsmål, men jeg skal gerne gentage disse ting for hr. Ove Fich ved enhver lejlighed, og der hersker ingen uklarheder på det punkt.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Ove Fich for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ove Fich undrede sig over, at Enhedslisten mener, at forbeholdene nu skulle være vigtige, hvor de tidligere var helt uvigtige. Og jeg kan selvfølgelig have noget af den samme undren over den måde, man argumenterer på, og som hr. Ove Fich lægger op til. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Ove Fich mener, at de såkaldte forbehold er vigtige.

For sagen er jo, at hvis vi tager f.eks. det retlige område, hvor vi nu har stående, at vi kun kan gøre det retlige samarbejde til et overstatsligt samarbejde, hvis Danmark er enig i det, så fremgår det jo også af Maastricht-Traktaten, at det jo allerede er sådan i Maastricht-Traktaten. Hvis ikke Danmark er enig i, at det skulle være et overstatsligt samarbejde i forhold til Maastricht-Traktaten, så kunne det heller ikke blive det, for alle lande skal, som det fremgår af Maastricht-Traktaten, være enige, for at det retlige samarbejde kan overgå fra at være et mellemstatsligt til et overstatsligt samarbejde.

Det vil sige, at de andre EU-lande har den samme mulighed for at sige nej til et overstatsligt samarbejde på det område, som Danmark har, og det har vi så fået skrevet i Edinburgh-Aftalen endnu en gang, og det kan vi jo så være glade for.

Men mener Socialdemokratiet, at f.eks. det punkt er meget, meget vigtigt? For så rejser det jo selvfølgelig en debat om, hvordan Socialdemokratiet vil opretholde det område som et mellemstatsligt samarbejde fremover.

Hr. Ove Fich nævner, at vi kun kan lave de her forhold om, hvis der afholdes folkeafstemning i Danmark. Det er jeg selvfølgelig meget tilfreds med at hr. Ove Fich allerede nu pointerer i debatten. Men hvis nu regeringen i sit forhandlingsoplæg til regeringskonferencen, eventuelt sammen med andre partier, allerede her lægger op til diskussioner om de fire områder, som er nævnt i Edinburgh-Aftalen, mener hr. Ove Fich så ikke, at det følger deraf – med hr. Ove Fichs bemærkning om folkeafstemning – at man så bør have en folkeafstemning i Danmark, inden man går til regeringskonferenceforhandlinger?

Altså hvis regeringen og hvis Danmark skal lægge op til at diskutere et eller flere af de fire områder, der er nævnt, allerede på regeringskonferencen, så er det for sent at holde en folkeafstemning i Danmark, når resultatet er kendt fra regeringskonferencen. Så skal man jo gøre det inden og spørge befolkningen om, hvorvidt det er i orden, at man fra dansk side debatterer de her emner.

Formanden:

Hr. Ove Fich for en kort bemærkning og derefter hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det kunne jo være en interessant diskussion, hvem der fører mest strudsepolitik. Jeg hørte jo ikke, hvad Enhedslistens holdning var til udvidelsen med Central- og Østeuropa. Jeg fik at vide, at det lå ganske klart, men det blev bare ikke sagt, men man ville gerne sige det, hvis man blev opfordret til det. Hermed opfordringen.

Jeg vil da også gerne vide, om man vil stemme for mere miljøregler, om man vil stemme for nærhedsprincip, åbenhed. Det er jo de ting, der er de centrale i diskussionen for nuværende.

Så omkring forbeholdene, og det siger jeg til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg synes, de er vigtige, jeg synes, de er overordentlig vigtige. Vi har altid ment, der var substans i dem, og derfor mener vi selvfølgelig, at der skal endnu en folkeafstemning til, hvis et eller flere af dem i givet fald skal ophæves.

Hvad var substansen i disse fire forbehold? Det var jo i virkeligheden, at vi traf nogle beslutninger om, hvad vi ville gøre i en bestemt